

דיבור ושתיקה

קרא את המשפטים שאמרו האדמורי"ם בעניין דיבור ושתיקה.

- בחר משפט שהתחברת אליו יותר
- ספר במליאה על הקשר שבין דיבור ושתיקה לעבודה הניהולית שלך מול הצוות/תלמידים/הורים ומתחברת למשפטים שבחרת.

חשוב: האם יש משפט שקשה לך איתו? מדוע?

רזי נחמא מלוכיקה:

הסוס שתקן גדול,
אינו מוציא דבר מפיו,
ואף על פי כן סוס הנהו.
שתקן, הוא השותק בעת דיבורו.

רזי יצאק מלוכיקה:

ההתבודדות טובה לנשמה, טובה לכל,
אבל עיקר ההתבודדות – בין אנשים.
השותק בהיותו בודד,
אינו יכול לטעון ששבר את תאוות המלל.

רזי זאז מסלריקוז:

השותק, שעה שאין לו מה להגיד,
אינו שומר לשונו,
הוא רק מעיד על עצמו שאינו טיפש.
שומר פיו ולשונו,
הוא השותק שעה שיש לו מה לומר.

רזי אייזל מסלונים:

"סייג לחכמה – שתיקה" (אבות ג, י"ג)
השתיקה אמנם סייג היא,
אבל לא כל העיקר כולו.
בשתיקה בלב, עדיין אין אדם נעשה חכם.

רזי זאז רר ממכריטל:

זריזות – מידה טובה ויקרה היא,
בכל איבריו של אדם,
מלבד הפה והלשון.

רזי נחמן מברסלב:

יכולים לצעוק,
בקול דממה דקה.

רזי נחמא מנבא מקוצק:

כאשר יש לאדם על מה לצעוק,
ורוצה לצעוק,
אך איננו יכול לצעוק
זוהי הצעקה הגדולה ביותר.

רזי איים מאיר יאאל ממלונצ'בה:

לא רק המרבה באכילה ובשתייה,
נקרא זולל וסובא,
אלא אף המרבה בדיבורים מיותרים,
שניהם זוללים בפיהם:
זה נכנס וזה ביוצא.

רזי מנבא מלוכיק:

צעקה היוצאת מן הלב,
אף על פי שאינה יוצאת מן הפה,
בוקעת שחקים ומנסרת רקיעים.

רזי נחמא מנבא מקוצק:

שתיקה – היפה שבקולות.

רזי אזרעה יעקב מסבינ'ארה:

משתיקה, אין מתעייפים.

רזי נחמא מנבא מלוכיקה:

שתיקה בלי תוכן, אף היא טובה,
דיבור בלי תוכן – פטפוט בעלמא.

רזי זאז רר ממכריטל:

הדיבור – לבוש למחשבה,
כשהאדם מדבר – נגלית מחשבתו

רזי אזרעה מטריסק:

אתה כשלעצמך אינך זקוק לדיבור,
המחשבה מספיקה לך.
לשם מה אתה מדבר? – לטובת זולתך?
ושמא אף הוא אינו זקוק לטובתך זו?

רזי יצאק מאיר מנארי:

תורה שבעל פה מהי?
קבלת תורה מאלה שהיו בעלים על פיהם.

הזעזע"ל:

"צהר תעשה לתבה" (בראשית ו', ט"ז)
צוהר – לשון אורה, ותיבה – לשון דיבור.
כשאדם מדבר – צריכה מחשבתו להאיר דיבור.

היחאבי הקולל מפלסיטא:

אין לך איבר כבד פעולה כלשון המדברת:
תמיד זקוקה לזולת שיקלוט דבריה.
אין לך קל מן מהשתיקה.
אין השתיקה זקוקה לשם סעד.

רזי מנבא מלוכיק:

למד לשתוק – כדי שתדע לדבר.

הזעזע"ל:

קולות השתיקה – הם למעלה מקולות הדיבור.

רזי נחמן מברסלב:

בימי הנעורים – לומדים לדבר,
בימי הזקנה – לשתוק,
וזו מגרעתו הגדולה של האדם:
לומד הוא לדבר בטרם ידע לשתוק.

